

Zbigniew Kaczmarek

Adwokat Franciszek Wysocki (1912–2004)

Palestra 49/11-12(563-564), 306-307

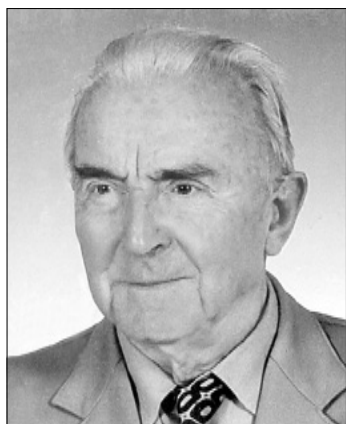

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adw. Franciszek Wysocki (1912–2004)

25 sierpnia 2004 roku pożegnaliśmy naszego Kolegę Franciszka Wysockiego. Pogrzeb odbył się na cmentarzu Nowofarnym w Bydgoszczy. Odchodzi najstarsze pokolenie adwokatury – coraz częściej spotykamy się na cmentarzach, niestety – to smutna rzeczywistość.

Franciszek Wysocki urodził się 31 sierpnia 1912 roku w Chojnicach, jako syn Leona i Heleny z Hammer-Gliszczyńskich. Szkołę podstawową oraz Gimnazjum Klasyczne ukończył w 1931 roku w Chojnicach. W latach 1931–1932 odbył czynną służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. Od 1932 do 1936 roku studiował prawo na Uniwersytecie

Warszawskim, gdzie uzyskał dyplom magistra praw. W okresie od 1936 do 1939 roku pracował w Powszechnym Banku Kredytowym i w Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie.

We wrześniu 1939 roku wziął udział w wojnie obronnej, a po jej zakończeniu działał w konspiracji AK. Aresztowany, znalazł się w Oświęcimiu. Cudem ocalony, powrócił do Warszawy, ponownie działał w szeregach Powstańców Warszawskich.

Po powrocie z kampanii wrześniowej pracował w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie i jednocześnie aplikował w sądach warszawskich. W 1944 roku zdał egzamin sędziowski. Aplikację adwokacką odbywał od 1946 roku w Bydgoszczy pod patronatem adwokata Stanisława Kokurewicza. Egzamin adwokacki zdał w czerwcu 1948 roku i został wpisany na listę adwokatów Izby Toruńskiej.

Adwokat Franciszek Wysocki od chwili powstania zespołów adwokackich do przejścia na emeryturę był członkiem Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Bydgoszczy. Od samego początku był aktywnym działaczem samorządu adwokackiego, początkowo jako kierownik Zespołu, a od 1970 do 2001 roku był członkiem Okręgowej Rady Adwokackiej w Bydgoszczy, przy czym w okresie od 1976 do 1989 roku był Dziekanem Okręgowej Rady Adwokackiej w Bydgoszczy.

Zmarły Dziekan cieszył się ogromnym zaufaniem środowiska adwokackiego, w dowód czego funkcję dziekana sprawował nieprzerwanie przez 13 lat. Szczególnie w trudnym okresie stanu wojennego wykazał się wybitnymi cechami charakteru i

zdolnościami kierowniczymi. Umiejętności dyplomatyczne zmarłego Dziekana były wyjątkowe.

Posiadając ogromny багаż wiedzy i doświadczenia, Zmarły wychował wielu aplikantów, a wielu jego uczniów to wybitni adwokaci. Ponadto wielu adwokatów nauczył pracy w samorządzie adwokackim, a w tym zakresie był mistrzem. W uznaniu swoich zasług otrzymał najwyższe odznaczenia państwowe: Krzyż Komandorski i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, a także odznaczenia korporacyjne: Złotą Odznakę Adwokatury PRL i Adwokatura Zasłużonym.

Pogrzeb zgromadził, obok rodziny, liczne grono adwokatów i przyjaciół Zmarłego oraz świat prawniczy Bydgoszczy. Podczas Mszy św. żałobnej Ks. Prałat Jan Marcjan, przyjaciel Zmarłego, we wzruszającej homilii mówił o Jego głębokiej duchowości oraz o ostatnim okresie życia. Nad mogiłą pożegnał Zmarłego Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Bydgoszczy Jan Montowski, który przypomniał drogę życia Zmarłego, Jego olbrzymie zasługi dla Adwokatury z zapewnieniem, że pamięć o zmarłym Dziekanie pozostanie na zawsze w sercach adwokatów Izby Bydgoskiej. W imieniu Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej sekretarz NRA Andrzej Siemiński podkreślił 13-letnią, bardzo aktywną działalność Zmarłego w Naczelnej Radzie Adwokackiej, gdzie cieszył się dużym uznaniem i autorytetem. Słowa pożegnania, w imieniu środowiska sędziowskiego, wygłosił sędzia Jan Szklarski, przyjaciel Zmarłego.

Wzruszającym momentem była chwila, gdy nad trumną zmarłego Adwokata Franciszka Wysockiego pochylał się Sztandar Adwokatury Polskiej, który towarzyszył Zmarłemu w Jego ostatniej drodze.

Zbigniew Kaczmarek

Adw. Władysław Sutkowski (1924–2004)

Dnia 13 października 2004 r. pożegnaliśmy na cmentarzu Służewieckim zmarłego dnia 10 października adwokata Władysława Sutkowskiego. Odszedł jeden z najbardziej pracowitych i sumiennych kolegów, nader skromny w obyciu, ale niezwykle przywiązany do etosu adwokata, gorący jego krzewiciel i obrońca. Samorząd adwokacki korzystał z Jego wiedzy i pomocy przez 35 lat, od roku 1967 do roku 2002, i gdyby nie śmiertelna choroba, Władek nadal służyłby swoją radą i pomocą organom samorządu adwokackiego.

Miałem przyjemność zaliczać się do serdecznych kolegów Władka i nieskromnie mniemam, że zaliczał mnie do przyjaciół. A była to przyjaźń szczególna, bo Wła-